

תת"ע 4676/06/20 - חריזי חאלד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4676-06-20 מדינת ישראל נ' חריזי
תיק חיצוני: 10251684980

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	חריזי חאלד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 15.6.2020.

המבקש קיבל דו"ח שמשפרו 10251684980 המייחס לו עבירה של הובלת מטען במשקל חורג בניגוד לתקנה 85(א)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 22.4.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהיעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 4 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי התבלבל באשר למועד הדיון שנקבע בעניינו. לטענתו, הוא הגיע לבית המשפט ביום 16.6.2020, אז גילה כי הדיון התקיים ביום 15.6.2020.

המבקש כפר במיוחס לו וטען כי לא היה נוכח בעת ביצוע שקילת הרכב ואף לא קיבל ולא ראה את דו"ח השקילה. בנוסף, טען המבקש כי לא נערך לו שימוע כדין על-ידי קצין המשטרה.

המבקש הוסיף כי העונש שנגזר עליו הינו חמור, כי הוא עובד בהסעות ובשל פסילתו נאלץ להפסיק, באופן זמני, את עבודתו.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי בהתאם להוראות הפסיקה, שכחה או בלבול אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם.

דין והכרעה

עמוד 1

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא כפר בקבלת ההזמנה לדין לידי, אולם טען כי התבלבל במועד הדיון.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדין שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

המבקש כפר במיוחס לו וטען כי לא נכח בעת ביצוע בשקילת הרכב, לא קיבל ולא ראה את דו"ח השקילה.

הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך, גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004). כפירתו של המבקש במיוחס לו הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה.

באשר לטענת המבקש בקשר לשימוע אציין כי מדובר בהליך מנהלי הנלווה להגשת כתב האישום. לו סבר המבקש כי נפל פגם בהליך פסילת רישונו היה עליו להגיש בקשה מתאימה בהליך המתאים ואין בטענה זו כדי לסייע לו בבקשתו הנוכחית.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, בהעדר הצדדים.